

Ludność Przemyśla w okresie 1918-1939 (w świetle akt metrykalnych)

Streszczenie rozprawy w j. polskim

Tematem pracy jest ludność Przemyśla w okresie 1918-1939, miasta, które w czasach II RP stanowiło po Lwowie znaczący ośrodek miejski w województwie lwowskim. Główną podstawą źródłową z powodu braku dokumentacji urzędniczej stanowią zachowane księgi metrykalne. Badaniem zostały objęte trzy serie spisów: chrzty, śluby i zgony obejmujące ludność rzymskokatolicką, greckokatolicką i mojżeszową, czyli główne grupy ludnościowe jakie zamieszkiwały Przemyśl w okresie międzywojennym. Celem pracy było ustalenie stanu zaludnienia miasta, a także najważniejszych procesów i zjawisk demograficznych będących udziałem całej populacji tego ośrodka miejskiego. Na wstępie przedstawione zostało środowisko, w którym żyła badana ludność, warunki naturalne, obszar i granice administracyjne miasta, jego infrastruktura, instytucje społeczne, religijne oraz sytuacja bytowo-materialna mieszkańców. Następnie ukazano z zachowaniem podziału na trzy grupy: rozmieszczenie ludności w przestrzeni miejskiej, dynamikę przyrostu urodzeń, a także ruch naturalny, sezonowość urodzeń, ślubów i zgonów oraz średnią długość życia mieszkańców Przemyśla. Na zakończenie przedstawiona została mobilność społeczna, jej skala i dynamika oraz ruchliwość terytorialna. Praca ma charakter monografii demograficzno-historycznej, a jej ramy chronologiczne obejmują lata 1918-1939, z tym że za punkt wyjścia przyjęto 11 listopada 1918 roku, odzyskanie przez Polskę niepodległości. Datę końcową stanowi 31 grudnia 1939 roku, jako zamknięcie pełnego okresu 12 miesięcy statystycznych.

Marcin Duma